

[Ingeborg Hansen.]

handling af Sager, der omhandles i det fremsatte Forslag til Lov om Tillæg til Borgerlig Straffelov, vil jeg gerne fremsætte nogle faa Bemærkninger.

For det første vil jeg paa mit Partis Vegne tilsige den højtærede Justitsminister mit Partis Støtte til Lovens hurtige Gennemførelse. Mit Parti er enigt i, at det er nødvendigt at faa indført en særlig og en særlig hurtig Behandling af de Sager, der her drejer sig om. De Betæneligheder, som jeg kunde nære med Hensyn til enkelte Bestemmelser i Forslaget, er forsvundet efter de Bemærkninger, som Udvalget i det andet høje Ting har gjort i Udvalgsbetænkningen, og ved den Ændring, der er sket med Lovforslagets § 9. En af disse Betæneligheder, som for mig var en af de vigtigste, knyttede sig til Bestemmelsen om den meget snævre Adgang til Appel fra Tiltaltes Side, og dernæst til Ankenævnets Udvælgelse. Med Hensyn til Adgangen til Anke maatte man jo paa den ene Side være enig i Lovforslagets Bemærkninger til § 8 om, at en fri Adgang til Anke sikkert vilde medføre Anke i saa mange Tilfælde, hvor den i Virkeligheden maatte anses for overflødig, at Behandlingen derved væsentlig vilde blive forsinket. Paa den anden Side kunde man nødig gaa med til, at den Adgang til Anke, som vi anser for en selvfølgelig Ret for enhver, der er dømt, blev begrænset til de Tilfælde, som dog forhaabentlig kun bliver faa, hvor Dommen lyder paa Livsstraf eller livsvarigt Fængsel. Jeg er glad for, at man har fundet den Mellemsvej, at Domme paa 10 Aars Fængsel og opefter nu kan paaankes af Tiltalte.

Ligeledes vil jeg gerne sige, at jeg er tilfreds med den højtærede Justitsministers Tilsagn om, at Ankenævnets Sammensætning bør søges gennemført efter lignende Principper som dem, der gælder for Sammensætningen af den særlige Klageret. Ganske vist bruges Ordet „Tilsagn“ ikke i Betænkningen, men jeg gaar ud fra, at Ordene kan opfattes som et Tilsagn. Jeg kunde have ønsket, at Bestemmelsen havde været optaget i selve Loven, men det skal jeg ikke her insistere paa. Jeg erklærer mig, som sagt, tilfreds med, at der er givet om ikke et Tilsagn, saa dog Udtryk for, at den højtærede Justitsminister og det høje Folketing er enige om, at Ankeudvalgets Sammensætning bør søges gennemført paa den Maade, der er nævnt.

§ 5 bestemmer, at den tiltalte ikke kan løslades under Sagens Behandling og heller

ikke imellem Domsafsigelsen og Strafafsoningens Paabegyndelse. Denne Bestemmelse forudsætter formentlig, at Strafafsoningen i alle Tilfælde kan paabegyndes meget hurtigt efter Domsafsigelsen, og kan den af en eller anden Grund ikke det, er det vel Mening, at Ventetiden maa gaa af i Straffetiden.

Et andet Spørgsmaal vil jeg gerne have Klarhed paa. Det har været rejst under Forhandlingerne i Folketinget, men jeg kan ikke se, at det er blevet besvaret. Det er Spørgsmaalet om, hvorvidt rene Tilstaaelsesager ligesom efter Retsplejelovens § 925 kan afgøres uden Domsforhandling, altsaa uden Medvirken af Domsmand, eller om man i alle Tilfælde ønsker Domsmand til at medvirke under de særlige Omstændigheder, f. Eks. af Hensyn til Strafudmaalingen. Dette Spørgsmaal vil formentlig kunne blive besvaret enten af den højtærede Justitsminister her i Salen eller ogsaa under den Udvalgsbehandling, som er bebudet af det ærede Medlem Hr. Steincke.

Jeg gaar ud fra, at § 1 skal forstaaes saadan, at alle Sager, hvori der er rejst Tiltale efter de almindelige Regler over for Forhold, som hører under den almindelige Straffelov, men hvor der endnu ikke er afsagt Dom, skal overgaa til Behandling efter denne Tillægslov, naar der rejses Tiltale efter Straffelovstillægget, uden Hensyn til, om de Sager, der er rejst tidligere, ifølge deres Natur skulde have været undergivet Landsretsbehandling. Hvis en Mand i Forvejen er tiltalt f. Eks. for Mord, som skal behandles ved Landsretten som første Instans, og derefter bliver tiltalt for et Forhold efter denne Straffelov, er det saa Mening, at Underretsbehandlingen efter det foreliggende Forslag skal træde ind og afgøre begge Sagerne? Dette Spørgsmaal vil jeg gerne have besvaret; maaske forholder Sagen sig, som jeg har forudsat.

Jeg er glad for, at Forslagets Bestemmelser ligger saa nær op ad vore gældende Retsplejebestemmelser, som Tilfældet er. Vi maa under disse ekstraordinære Forhold gaa med til Ting, der er fjernt fra, hvad vi hidtil har anset for rigtigt og forsvarligt, men vi er under Nødvendighedens Lov, og jeg kan i hvert Fald erklære mig tilfreds med, at vi ikke i større Udstrækning, end sket er, paa Retsplejelovens Omraade har maattet fravige de Ideer, som vi endnu anser for de rette.

Rytter: De to Forslag, der her foreligger til Behandling, har været ventet